

сума митних платежів значно знизилась і розмитнення авто стало доступнішим. За перші три місяці дії цього закону, за даними ДФС, к-ть «євроблях», які розмитнили, склала 204 000 авто, і це принесло до держбюджету 12,8 млрд. грн. Кількість цих авто навіть не складає 10% від всієї кількості «євроблях», завезених в Україну. З цього можна зробити висновок, що вартість розмитнення залишилась дорогою для багатьох громадян, які хочуть розмитнити своє авто.

Середній платіж за розмитнення становив близько 60 000 грн. Враховуючи цей показник і дані Державної фіскальної служби про кількість «євроблях» в Україні, теоретично, держава могла би отримати 141,98 млрд грн. В еквіваленті, це – 2209 кілометрів нових доріг, 3 великі заводи на 15 000 робочих місць, 45 тисяч операцій тяжкохворим або 12 378грн. допомоги кожному пенсіонеру.

Велика кількість власників таких авто готові і хочуть розмитнити свої транспортні засоби, але за доступною ціною. На нашу думку, потрібно зменшити вартість розмитнення авто, оскільки таким кроком можна вирішити проблему «євроблях» і отримати додаткові надходження до державного бюджету, які можна спрямувати на різні сфери, і які у майбутньому допоможуть зрости країні і суспільству в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Євробляха* // Вільна енциклопедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/>
2. *Що відомо про ринок євроблях в Україні* // Бізнес-цензор. URL: https://biz.censor.net.ua/resonance/3078247/scho_vdomo_pro_rinok_vroblyah_v_ukran
3. *Середня заробітна плата в Польщі у 2018* // *Все Тут.pl*. URL: <http://vsetutpl.com/serednya-zarobitna-plata-v-polschi-u-2018>
4. *Середня зарплата в Україні* // *МінФін*. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/salary/average/2018/>
5. *Вартість автомобілів у Польщі* // *ОТОМОТО*. URL: <https://www.otomoto.pl/>
6. *Вартість автомобілів в Україні* // *AUTO.RIA*. URL: <https://auto.ria.com/uk/>
7. *Про внесення зміни до підрозділу 5 розділу XX “Перехідні положення” Податкового кодексу України щодо стимулювання розвитку ринку вживаних транспортних засобів* // Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1389-19>
8. *Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування акцизним податком легкових транспортних засобів* // Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2611-19>

Григорук Іван Антонович, магістрант,
Ключенко Аделіна Вікторівна, к.е.н.,
доцент кафедри гуманітарних і
фундаментальних дисциплін

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ УЧАСНИКІВ АТО

За даними УКРІНФОРМУ “з квітня 2014 р. до кінця 2018 р. на Донбасі загинуло близько 12800-13000 осіб. Зокрема, загинуло близько 3300 цивільних осіб, 4000 українських солдатів, 5500 бойовиків, підтриманих Росією. Крім того, 27-30 тис. осіб отримали поранення під час збройного конфлікту, Наприкінці 2017 року ООН повідомила про 10 300 убитих і 24 000 поранених і

поранених під час війни на Донбасі.

За даними ООН, загинуло 55 мирних жителів (удвічі менше, ніж у 2017 році) і 224 були поранені на Донбасі в 2018 році. Українські військові повідомили про 100 загиблих воїнів і більше 500 поранених. Російські бойовики повідомили про 162 загиблих і 310 поранених. Загалом на території, окупованій Росією під час війни, загинуло понад 4700 осіб [1].

Конституційне регулювання соціального захисту учасників АТО здійснюється на основі ст. 17 Конституції України. Ця стаття Основного закону України визначає гарантії соціального захисту цієї категорії осіб: “держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних силах України та в інших військових формуваннях, а також членів їх сімей” [2].

Саме ці конституційні положення є правовою основою для інших законодавчих актів щодо соціального захисту учасників АТО. Незважаючи на те, що норми Конституції України є нормами прямої дії, вони не можуть детально врегулювати всі аспекти соціального захисту учасників АТО.

У зв’язку з цим, закріплені Конституцією України норми надалі знайшли свій подальший розвиток і конкретизацію в законах України, указах Президента України, постановах Кабінету Міністрів України, наказах міністерств, інших органів центральної виконавчої влади, а також в інших нормативно-правових актах.

Основними правовими актами, що регулюють права і свободи людини і громадянина, зокрема і учасників АТО, у правовій державі є закони. Саме вони, як вища форма прояву державної волі народу, є правовою основою для всіх інших правових актів.

У систему законодавчого регулювання соціального захисту учасників АТО входять такі закони України: “Про боротьбу з тероризмом”, “Про військовий обов’язок та військову службу”, “Про Збройні сили України”, “Про Національну гвардію України”, “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей”, “Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист”, “Про поліпшення матеріального становища учасників бойових дій та інвалідів війни” та ін. [3-10].

Зараз в Україні близько півтора мільйона осіб, якими буде займатися Міністерство у справах ветеранів, зазначає заступник міністра. Більше 360 тисяч з них – це ветерани російсько-української війни, яка триває на сході нашої країни. Більшою мірою для них потрібні не пільги, а можливості.

Комітет у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції та людей з інвалідністю – це парламентський комітет, до предметів відання якого належить, зокрема, питання правового статусу і соціального захисту ветеранів, до яких відносяться у тому числі учасники подій на Сході України. До складу Комітету входить всього 7 народних депутатів. Результати діяльності комітету зображено на рис. 1.

Рис. 1. Законодавча діяльність Комітету у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції та людей з інвалідністю

Примітка: складено автором за [11].

Таким чином, для подальшого вдосконалення нормативно-правового регулювання соціального захисту учасників АТО необхідно прийняти єдиний закон, який врегулював би питання соціального захисту, прав і свобод учасників АТО та членів їхніх сімей. Цей закон повинен ґрунтуватися на таких основних положеннях: чітке законодавче визначення питань прав учасників АТО та їх обмежень; законодавче визначення пільг та компенсацій у зв'язку з обмеженням прав та їх відповідність економічним можливостям держави; адресне надання пільг та компенсацій кожному.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *About 13,000 people killed in war in eastern Ukraine* // УКРІНФОРМ. URL: <https://www.ukrinform.net/rubric-defense/2624639-un-about-13000-people-killed-in-war-in-eastern-ukraine.html> (дата звернення: 01.05.2019).
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254 к/96-ВР // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80/page> (дата звернення: 25.04.2018).
3. *Про боротьбу з тероризмом*: Закон України від 20 березня 2003 р. № 638-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 25. Ст. 180.
4. *Про військовий обов'язок та військову службу*: Закон України від 25 березня 1992 р. № 2232-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 27. Ст. 385.
5. *Про Збройні сили України*: Закон України від 06 грудня 1991 р. № 1934-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 9. Ст. 108.
6. *22. Про Національну гвардію України*: Закон України від 13 березня 2014 р. № 876-VII // Відомості Верховної Ради України. 2014. № 17. Ст. 594.
7. *Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей*: Закон України від 20 грудня 1991 р. № 2011-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 15. Ст. 190.

8. Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту: Закон України від 22 жовтня 1993 р. № 3551-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. 1993. № 45. Ст. 425.
9. Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист: Закон України від 24 березня 1998 р. № 203/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1998. № 40. Ст. 429.
10. Про поліпшення матеріального становища учасників бойових дій та інвалідів війни: Закон України від 16 березня 2004 р. № 1603-ІV // Відомості Верховної Ради України. 2004. № 25. Ст. 347.
11. Комітет у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції та людей з інвалідністю // Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <http://komviti.rada.gov.ua/fsview/74193.html> (дата звернення: 01.05.2019).

Варварук Андрій Богданович, магістрант,
Ляхович Діана Степанівна, викладач кафедри міжнародної
економіки, маркетингу і менеджменту

ТОВАРООБІГ ЯК ОСНОВНИЙ ПОКАЗНИК ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сфера торгівлі є досить розгалуженою та має певний прогресивний розвиток, тому у підприємців, які займаються цією діяльністю виникає потреба в достовірній та точній інформації про фінансовий стан та подальший розвиток. Саме таку інформацію можна отримати застосовуючи методи та прийоми економічного аналізу. Необхідно також зазначити, що торгівельна діяльність аналізується як загальними так і притаманними тільки для торгівлі методами.

Можна зазначити, що науковцями пропонуються різні напрямки аналізу у сфері товарообігу. Зокрема досить значна кількість авторів по досліджуваній темі звертають уваги не лише на товарообіг торгівельного підприємства, але й на аналіз маркетингової діяльності, на витрати, пов'язані з товарообігом. Передусім розглядається така проблема як розміщення торгівельної мережі та ефективність фінансових показників діяльності. Слід зазначити, що єдиного підходу до визначення показників, які б характеризували ефективність розміщення торгівельної мережі немає.

Одним із основних економічних показників господарської діяльності торгівельного підприємства є товарообіг – процес обміну товарів на гроші. До роздрібного товарообігу включають:

1. Продаж продуктів харчування з роздрібною торговою мережі та підприємств громадського харчування окремим установам охорони здоров'я, соціального забезпечення та освіти для організації харчування певного контингенту населення;
2. Продаж товарів подарункового асортименту до свят та новорічних подарунків для дітей;
3. Продаж молока та соків, вироблених підприємствами, для робітників та службовців, зайнятих у цехах із шкідливими умовами праці;
4. Продаж непродовольчих товарів суднам морського та річкового флоту для реалізації в барах, буфетах, кіосках;